

AZ ERDŐ

AZ 1862-BEN ALAPÍTOTT ERDÉSZETI LAPOK 120. ÉVFOLYAMA

1985. Az erdők éve

JÚNIUS • XXXIV. ÉVFOLYAM 6. SZÁM

T A R T A L O M

Az erdészet fejlesztése témakörben rendezett tudományos ülészak (dr. Solymos Rezső)	237
Dr. Villányi Miklós: Az erdészet közgazdasági környezete	239
Jakucs Pál aks.: Az erdővédelem ökológiai vonatkozásai	249
Dr. Szodfridt István: Termőhelyi megfontolások egyes erdőgazdasági műveletekhez	255
Kosztka Miklós: Az erdészeti útfenntartási rendszer	258
Az erdészeti oktatásról (Tóth István)	266
A termőhelytérképezés tapasztalatai az Őrségben (Gyetvay György)	268
Bach István: Megfontolások az erdészeti fajtaminősítés fejlesztésének irányairól	271
Takács István: Arboricidünk a GARLON 3 A	276
Emlékezés (dr. Hiller István)	278
Dr. Vlaszaty Ödön (dr. Bondor Antal)	279
Gál János: A termőhelyi tényezők hatása néhány hazai fafaj magassági növekedésére	280

CÍM-es hátkép: Magyar gépek a moszkvai LESDREVMAS erdészeti gépkiallításán (Dr. Solymos R. felvételei)

СО Д Е Р Ж А Н И Е

Развитие лесного хозяйства (д-р Р. Шоймош)	237
Д-р М. Виллани: Состояние лесного хозяйства с экономической точки зрения	239
П. Якуш акад.: Экологические стороны защиты леса	249
Д-р И. Сомфридт: Соображения по поводу условий местопроизрастания и отдельных лесохозяйственных работ	255
М. Костка: Система содержания лесохозяйственных дорог	258
И. Том: О лесном профессиональном обучении	266
Д. Дёмтау: Опыт картирования условий местопроизрастания в местности Егциг	268
И. Такач: Арборицид — Гарлон 3 А	276
Я. Гал: Влияние условий местопроизрастания на рост в высоту некоторых отечественных пород	280

C O N T E N T S

<i>Solymos R.</i> : On the forestry development	237
<i>Villányi M.</i> : The economic position of forestry	239
<i>Jakucs P.</i> : Ecologic relations of forest protection	249
<i>Szodfridt I.</i> : Ecologic considerations on some forest management operations	255
<i>Kosztka M.</i> : The system of forest road maintenance	258
<i>Tóth I.</i> : On the forestry education	266
<i>Gyetvay Gy.</i> : Some experiences on forest site mapping in the region of Őrség	268
<i>Takács I.</i> : On the arboricide GARLON 3 A	276
<i>Gál J.</i> : The impact of some site factors on the height growth of some indigenous tree species	280

A Z E R D Ő

Az Országos Erdészeti Egyesület kiadványa. Szerkeszti: dr. Solymos Rezső. A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth L. tér 11. Levélcím: 1860. Budapest, MEM. EFH. Kiadja a Delta Szaklapkiadó Műszaki Szolgáltató Leányvállalat, 1442 Budapest VII., Garay u. 5. Telefon: 415-583, 215-440. Felelős kiadó: Faklen Pál igazgató. Kapják: Országos Erdészeti Egyesület tagjai: előfizethető még: a Posta Központi Hírlap Iroda (Budapest, József nádor tér 1., 1900) és a lapterjesztéssel foglalkozó egyes postahivatalok útján. Előfizetési díj egy évre 240,- Ft, félévre 120,- Ft, egyes szám ára 20,- Ft. Külföldön terjeszti: a „KULTURA” Könyv és Hírlap Kereskedelmi Vállalat (Budapest, Pf.: 149. H-1389). Az évi előfizetés ára: 7 dollár.

Révai Nyomda Egri Gyáregysége, Eger. 85 1689. Igazgató: Horváth Józsefné dr.

Index: 25 508

HU ISSN 0014—0031

AZ ERDÉSZET FEJLESZTÉSE TÉMAKÖRBE RENDEZETT TUDOMÁNYOS ÜLÉSSZAK

BUDAPEST, 1985. MÁRCIUS 5—6.

Az Akadémia Agrártudományok Osztálya, az MTA—MEM erdészeti bizottsága tudományos ülészekon tárgyalta az erdészet fejlesztésének kérdéseit. A hagyományossá vált kétnapos rendezvény igazolta, hogy a kutatásnak az erdőgazdaság és a faipar számára van olyan mondanivalója, amelyért érdemes volt akadémiánk dísztermében több mint 300 szakembernek az időt eltölteni. Az ülészek megkülönböztetett jelentősége három témakörben foglalható össze:

- elsőként az erdőgazdasági és a faipari termelés négy évtizedének az értékelése, a sikerek sorozatának az elismerése és a sikertelenségekből levonható következtetéseknek a jövőre vonatkoztatott iránymutatása;
- a második az erdőgazdálkodásunk és faiparunk jelenlegi, a világ gazdasági változások és népgazdaságunk gondjaiból fakadó problémák által jellemzett helyzetének világos felismerése;
- a harmadik a gazdaságirányítás továbbfejlesztésének az integrált ágazatunkra való hatása, abban az időben amikor az erdő többcélú hasznosítását a környezeti ártalmak veszélyeztetik és a fa felhasználásának bővülő köre miatt a faiparra is újabb fejlesztési feladatok várnak.

Az elhangzott 26 előadás és hat hozzászólás lényege úgyszólván kivétel nélkül érintette e három témakört. Valamennyiből kitűnt az a törekvés, amely szerint az ágazat fejlesztését, a felmerült hiányosságok megszüntetését gazdasági nehézségeink ellenére is meg kell oldani. Joggal állíthatom, hogy ma ez a szakma egységes állásfoglalásaként is felfogható. Hiszem, hogy ebben teljes az egység.

A kutatási eredményekkel együtt el kell ismerni az erdő- és fafeldolgozó gazdaságaink, az erdő- és vadgazdaságok, az MN erdőgazdaságok, a tsz-ek és állami gazdaságok, faipari vállalatok hatalmas erőfeszítéseit és elismerésre méltó eredményeit is, amelyeket az elmúlt másfél évtizedben az új gazdasági mechanizmus bevezetése óta elértek. A magyar erdőgazdálkodást és fafeldolgozást a hazai gazdasági, társadalmi viszonyok közepette kell folytatni, szolgálva a közjót az újratermelés tartamos megvalósításával. Meggyőződésem, hogy vállalataink, intézményeink dolgozói és vezetői az ágazat ezen kötelezettségének teljesítését elsőrendű feladatuknak tekintik. Sok bíráló érte ennek a tevékenységnek az eredményeit a tudományos ülészekon. E bírálatok megalapozottsága és jó szándéka nem lehet kétséges. Magam azok közé tartozom, akik meggyőződéssel vallják, hogy az ismertett és joggal kifogásolt hiányosságok ellenére az elmúlt másfél évtized gazdálkodása nem hozott kisebb eredményt, mint a korábbi. Meggyőződésem alapjait a biológiai, a technikai és az ökonómiai témacsoportok szerint lehet összefoglalni.

A biológiai, a termelési alapok bővülését igazolja, hogy erdeink területe, teljesítőképessége az elmúlt másfél évtizedben a fakitermeléssel együtt tovább növekedett. Megjelentek az erdészeti nemesítés eredményeit képviselő elismert fajták, amelyek a fajajösszetétellel együtt javították az erdei ökoszisztémák stabilitását. Javult a szaporítóanyag-termelés és -ellátás színvonala, a mesterséges vágásfelújítások területén is elfogadható volt a kötelezettségek teljesítése. Az erdőnevelésben a modell-táblákkal nemzetközileg is elsőként vezettük be a rendszerszemléletű átfogó nevelőmunkát.

A technikai fejlődésben az elmúlt időszak hozott forradalmi változásokat.

A nyitó ülés elnöksége (Ruttkay L. felvétele)

A 70-es években jelentős technikaváltás történt. A lemaradás ellenére is azt kell megállapítani, hogy a termelési, műszaki kultúra és szervezettség közeledett az iparszerűséghez. Az újszerű gépek és technológiák működésének háttéréként sorra-rendre alakultak a műszaki erdészetek korszerű karbantartó, javító, felújító bázisai, szerény mértékben megindult a hazai erdészeti gépgyártás is. Az elhasználódott gépállomány ma sajnos népgazdasági szinten is jellemző. Külön kell kiemelni az elsődleges faipar területén elért eredményeket. Az integrációt követően a fő hangsúlyt a megtermelt fa jobb hasznosítására helyeztük, amelynek előfeltétele a faipar fejlesztése volt. Úgy vélem nem szükséges külön hangsúlyozni a faforgács, a farost, a CK-lap, vagy a szalagparketta-gyártás, a méretpontos fűrészáru-termelés, az apró anyagból hossz- és szélességtoldással előállított termékek újszerű és rendkívül hasznos eredményeit.

Az ökonomiai tényezők alapvető módosulása az ágazatban is követelménynyé tette a racionális gazdálkodást. Amíg a korábbiakban a bőséges munkakerőellátottsághoz úgyszólván „kimeríthetetlen” pénzügyi háttér járult, addig az elmúlt időszakban a gazdaságosság szigorú alapjaira épülhetett a termelés és a fejlesztés egyaránt. Ugyanakkor ki kell azt is emelni, hogy több mint 70 ezer embernek megfelelő munkalehetőséget biztosított az erdő és a faipar. Munkatársaink képzettsége és főleg szociális ellátottsága minden korábbinál kedvezőbben alakult.

A helyzetértékelés rendkívül fontos, de akkor igazán értékes, ha a további tennivalókra az adott időszak gazdasági-társadalmi viszonyai szerint reális eljárásokat, módszereket is tartalmaz. Szükséges ezért, hogy az általánosítások helyett konkrétabb, a mai realitásoknak megfelelő megoldásokra az eddigieknél is több javaslat készüljön. Olyanok, amelyek figyelembe veszik jelen lehetőségeinket, gazdasági törekvéseink tőlünk független korlátait.

Remélem, hogy az itt elhangzottak alapján is javul a célok elérésének szolgálatában a szakmai összefogás és lehetővé teszi a két nap hasznosítható eredményeinek mielőbbi bevezetését.

Az előadásoknak pusztá címfelsorolása is túlzottan venné lapterjedelmünket igénybe, igyekszünk azonban legalább a legfontosabb megnyilatkozásokkal megismertetni tagságunkat. Ennek érdekében ezzel a lapszámmal kezdve folytatólagosan fogjuk közreadni az ülészaknak — ugyan úgy mint a február 5-én tartott II. Erdővédelmi Konferenciának — főbb anyagait.

Dr. Solymos Rezső